



## Arrest

nr. 97 430 van 19 februari 2013  
in de zaak X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 14 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. JANSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 juni 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn van het district Sershul in de prefectuur Ganzi, provincie Sichuan, Volksrepubliek China. Na de scheiding van uw ouders trok u in het jaar 2000 met uw moeder via Nepal naar India om er te studeren. U liep er school aan de Sherab Gatsel Lobling school (Soga) van 2000 tot 2004. In 2005 ging u naar Nepal. U verbleef er tweeënhalf jaar en keerde dan terug naar India. Omdat het in India moeilijk is voor Tibetanen en u*

had vernomen dat Tibetaanse vluchtelingen hier goed worden behandeld, besloot u naar België te komen. U verliet India op 14 april 2012 en vloog naar Frankrijk. De volgende dag nam u de trein naar België. Dezelfde dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielerlaas legde u volgende documenten neer: een "groen boek", een attest van de "Nelen Khang" ("Reception Centre") Dharamsala, een kopie van een attest van de "Nelen Khang" Kathmandu, een attest van de Soga-school en twee foto's.

#### B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. U geeft immers geen duidelijk zicht op wie u bent, waar u vandaan komt en wanneer u Tibet, Volksrepubliek China, zou hebben verlaten. De documenten die u neerlegde zijn immers onderling op tal van punten tegenstrijdig en ook tegenstrijdig met uw verklaringen.

U legde een "groen boek" neer. De oorspronkelijke persoonsgegevens in dit "groen boek" zijn echter op verscheidene plaatsen met corrector uitgedaan en gewijzigd. Dat komt op zich al weinig authentiek over, ondanks de stempels die er bij zijn geplaatst. Bovendien stemmen de gewijzigde gegevens niet overeen met de door u opgegeven identiteit. U verklaarde ten aanzien van de asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken, DVZ) dat uw naam Drenkotsang Woenser Tashi is (DVZ verklaring punt 1 en 2; CGVS p. 2). De naam in het "groen boek" is echter Dorjee Rabgye. U verklaarde in Dampa te zijn geboren op 16 juni 1981 (DVZ Verklaring punt 4-5). Het "groen boek" geeft als geboorteplaats Nangchen op en als geboortedatum 15 januari 1982. U verklaarde dat uw biologische vader Tsedo is, het "groen boek" vermeldt Yeshi. Bij de DVZ (DVZ verklaring punt 3) verklaarde u dat Dorjee Ra(b)gye de naam is die u gebruikt in India voor uw RC ("Registration Certificate"). Voor het CGVS verklaarde u dat dit was omdat u via een verwant in het Chuling-klooster een RC had verkregen die bestemd was voor een monnik van dat klooster die naar Tibet was terug gekeerd en dat voor het bekomen van een "terugkeervisum" in uw "geel boek" ("Identity Certificate", Indisch reisdocument voor Tibetanen) de gegevens van uw "groen boek" overeen moesten stemmen met die van uw RC (CGVS pp. 2, 8). Deze verklaring hiervoor is echter ongeloofwaardig. Bij de DVZ (DVZ verklaring punt 34) verklaarde u immers dat u met een vals Indisch paspoort reisde op naam van Sonam Woenser. Dit ondermijnt dan ook volledig uw uitleg dat u de gegevens in uw "groen boek" moest aanpassen om een "terugkeervisum" in uw "geel boek" te krijgen.

Bovendien legt u noch uw RC noch uw "geel boek" neer waardoor uw verklaringen niet kunnen worden gecontroleerd. U verklaarde dat u uw RC moest afgeven voor het bekomen van een "terugkeervisum" in uw "geel boek" en dat de smokkelaar uw "geel boek" heeft afgenomen (CGVS p. 2). Het feit dat u bij de DVZ verklaarde met een vals Indisch paspoort te zijn gereisd staat hier echter haaks op.

Verder is het bevreemdend te noemen dat u, indien u uw "groen boek" liet aanpassen aan de frauduleus verkregen RC u in uw "groen boek" u dan niet de volledige identiteit van de monnik Dorjee Rabgye hebt aangenomen. In het "groen boek" staat nog steeds de naam van uw werkelijke moeder Rinchen Dolma (DVZ Verklaring punt 12), als beroep student en als adres de "Tibetan Transit School" (vroegere naam van Sherab Gatsel Lobling school) in Kangra. Het zou bevreemdend zijn moest men als adres voor een monnik in India verwijzen naar de "Tibetan Transit School".

De discrepanties aangaande uw identiteit beperken zich ook niet tot uw "groen boek" en uw verklaringen daarover. Ook uw attest van de Soga-school stemt onvoldoende overeen met de door u opgegeven identiteit. Daarin staat als geboorteplaats Dege terwijl u Dampa opgaf en uw "groen boek" Nangchen vermeldt. Het attest van de Soga-school vermeldt als uw vaders naam Jourpa terwijl u als de naam van uw vader Tsedo had opgegeven (DVZ verklaring punt 11) en als uw stiefvader Kelsang Jampa. Het attest van de Soga-school stelt ook dat u op 4 oktober 2000 in India aankwam terwijl u bij de DVZ verklaarde in de maand april dat jaar in Nepal en in India te zijn aangekomen. Dat laatste stemt ook niet overeen met uw verklaringen voor het CGVS (CGVS p. 7) dat u in de maand juli thuis vertrok en in de maand "augustus in de "Nelen Khang" in Nepal aankwam.

Het attest van de "Nelen Khang" Dharamsala stemt tevens niet volledig overeen met de andere documenten en met uw verklaringen. Dat attest stelt dat u, Tashi Woenser, de zoon bent van de overleden Kelsang. U stelde dat Kelsang Jampa uw oom is die voor de familie zorgt en u beschouwt hem als uw stiefvader (DVZ verklaring punt 11, CGVS p. 12). Echter, terwijl het attest van de Nelen Khang stelt dat Kelsang is overleden, stelt u dat hij nu in Bir woont en voor de familie zorgt. U ontkent dat hij is overleden.

Alle originele attesten die samen met kennis over uw regio van herkomst een uitsluitel kunnen geven over uw identiteit en herkomst stemmen onderling niet overeen en ook niet met uw verklaringen. De uitleg die u geeft voor sommige van deze zaken is ook ongeloofwaardig. De documenten die uw uitleg zouden kunnen staven legt u niet neer. Op deze manier legt u twee verscheidene namen en geboortedata voor, drie verscheidene geboorteplaatsen en drie verscheidene namen van vaders. Geloofwaardige documenten die iemands identiteit kunnen staven, zijn in iedere administratieve procedure een belangrijk element. Uw documenten, zowel degene die u neerlegde als degene waar u naar verwees maar die u niet neerlegde, zijn voor het CGVS, naast

voldoende kennis van de regio van herkomst, belangrijke elementen voor de beoordeling van uw identiteit en herkomst. Uit het gehoor blijkt dat u een zekere kennis hebt van uw beweerde regio van herkomst en dat u enige kennis hebt van de Chinese taal. Echter, gezien de talrijke anomalieën, discrepanties en tegenstrijdigheden tussen deze documenten en tussen de documenten en uw verklaringen en gezien u een aantal van de documenten niet neerlegt, volstaan uw verklaringen en deze kennis niet om uw beweerde identiteit en herkomst voldoende aannemelijk te maken. Gezien deze kennis ook op een andere manier kan worden verworven, moeten de documenten ook geloofwaardig zijn. Dit is bij u niet het geval. U stelt het CGVS zodoende niet in staat vast te stellen wie u bent, waar u bent geboren en getogen, waar u nadien verbleef en dus van waar u afkomstig bent. Hierdoor stelt u het CGVS niet in staat een inschatting te maken van uw nood aan internationale bescherming.

De overige documenten die u neerlegde weerleggen bovenstaande vaststellingen niet. Het attest van de Nelen Khang Kathmandu is slechts een kopie. Kopieën kunnen met knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst en hebben dan ook slechts bewijswaarde in de mate dat met geloofwaardige verklaringen en andere documenten worden ondersteunt. Dit is hier niet het geval. Deze kopie kan dan ook geen uitsluitel brengen over uw identiteit en herkomst. Van de foto's kan niet worden uitgemaakt waar en wanneer deze zijn genomen. Gezien u geen zicht geeft op uw identiteit en herkomst stelt ik vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan, zowel aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling als van de subsidiaire bescherming.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

## 3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le*

*statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn Tibetaanse afkomst en herkomst geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. Verzoeker bevestigt dat hij tegenstrijdige documenten voorlegde, maar stelt geen enkele informatie te hebben achtergehouden. Verzoeker heeft van in het begin van het verhoor verklaard dat hij T. W. heette en nog een andere naam had, D. R. De documenten waarover verzoeker op het moment van het verhoor beschikte, vermelden dan ook verschillende identiteiten. Verzoeker heeft verklaard hoe dit is kunnen gebeuren. Verzoeker meent dat het CGVS nog meer verwarring zaait over een 'vals Indisch paspoort'. Verzoeker merkt op dat hem tijdens het verhoor geen vragen werden gesteld over een vals Indisch paspoort. Verzoekers raadsman was evenmin aanwezig tijdens het verhoor, zodat het voor verzoeker onduidelijk is wat precies werd verteld. Verzoeker heeft tijdens zijn verhoor verklaard dat hij, toen hij India verliet om in 2005 naar Nepal te reizen op zoek naar werk, hij een terugkeervisum diende aan te vragen bij de Indische overheid. Verzoeker heeft ook verklaard dat zijn RC werd afgenomen en dat het terugkeervisum werd aangebracht in zijn *yellow book*, dat uiteindelijk door de smokkelaar werd afgenomen toen hij verzoeker India hielp verlaten in april 2012. Het valse Indische paspoort werd wellicht door de smokkelaar ter beschikking gesteld om de reis naar Frankrijk mogelijk te maken. Verzoeker is dan ook van mening dat er geen tegenstrijdigheden zijn over de verklaringen die hij aflegde over zijn *yellow book* en over een vals Indisch paspoort.

3.2.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij niet verklaart waarom hij documenten diende te vervalsen. Verzoeker legt noch zijn *Registration Certificate*, noch zijn *Yellow Book* voor die zijn uitleg over de vervalsing mogelijk kon adstrueren. Dat verzoeker onmiddellijk bij zijn aankomst in België beide voorgehouden namen kenbaar maakte, verandert niets aan deze vaststelling. Het voorgelegde *Green Book* staat op diverse punten haaks op verzoekers voorgehouden identiteit (naam, geboortedatum, geboorteplaats, naam vader). Daarenboven is verzoekers foto overduidelijk niet authentiek aangebracht gezien de stempelafdruk niet gelijkmatig doorloopt over de foto. Verzoeker verklaart evenmin waarom hij geen *Registration Certificate* (RC) kon verkrijgen nu hij dit verklaarde doordat hij moest betalen en "vertegenwoordigende ouders" nodig had (gehoor p. 2), terwijl hij wel samen met zijn moeder naar India vertrok, wat in het verzoekschrift nogmaals wordt geadstrueerd door het attest *Reception Center Dharamsala*, en tevens zijn nonkel K. J. "zorgt voor de familie" in Bir, India, alwaar ook zijn moeder verblijft en verzoeker na zijn terugkeer uit Nepal van 2007 tot 2009 verbleef (verklaring vragen 9, 11 en 12). Verzoeker verklaart aldus niet waarom hij een vals RC kocht terwijl hij normaliter een echt RC kon verkrijgen.

3.2.2. Dat er hem tijdens het gehoor geen vragen werden gesteld omtrent het vals Indisch paspoort, doet hier geen afbreuk aan. Verzoeker is trouwens niet ernstig waar hij meent dat zijn raadsman niet aanwezig was tijdens het gehoor nu het tegendeel blijkt uit het gehoorverslag (gehoor p. 1, p. 13) en de raadsman van verzoeker zelfs een eigen verslag van het gehoor toevoegt (stuk 14). Daar waar verzoeker nog meent te kunnen verschonen dat hij het terugkeervisum in 2005 heeft aangevraagd omdat hij naar Nepal reisde, blijkt dit allerminst uit het gehoor waar verzoeker zelf stelde dat hij net uit Nepal terugkeerde omdat zijn RC klaar was (rond 2007), hij het *Yellow Book* (YB) in 2010 verkreeg (gehoor p. 8) en dat zijn terugkeervisum in zijn YB werd aangebracht zodat dit niet vroeger dan 2010 kan geweest zijn. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij zijn terugkeervisum verkreeg "toen ik vertrok uit India" kan dit volgens zijn verklaringen enkel betrekking hebben gehad op zijn vertrek in 2012 naar België (gehoor p. 2), waardoor de commissaris-generaal wel degelijk kon vaststellen dat dit klemt met het valse Indische paspoort. De commissaris-generaal kon derhalve dan ook

correct vaststellen dat verzoeker meerdere identiteiten gebruikt, maar geen enkele ervan aan toont aan de hand van authentieke documenten. Dit klemt te meer nu verzoeker 19 jaar was toen hij China zou verlaten hebben en dus in het bezit moet zijn van authentieke Chinese identiteitsdocumenten en reisdocumenten om naar Nepal te reizen. Immers verzoeker is vertrokken uit China om economische redenen en niet omdat hij er vervolgd werd. Verzoeker legt aldus valse documenten neer en zijn toelichtingen hieromtrent kunnen slechts wijzen op ongerijmde en verzonnen verklaringen.

3.3. Verzoeker meent dat hij wel degelijk een band met China en met Tibet aan toont. De beslissing vermeldt enkel dat de kennis ook op een andere manier verkregen kan zijn. De bestreden beslissing preciseert niet om welke "*kennis*" het precies gaat. Het komt aannemelijk voor dat bepaalde informatie kan worden ingestudeerd, maar dat woorden in het Chinees worden ingestudeerd lijkt verzoeker onwaarschijnlijk. Verzoeker is van mening dat hij zijn Chinese nationaliteit en Tibetaanse afkomst wel degelijk aan toont.

Dat de bestreden beslissing geen enkele tekortkoming of tegenstrijdigheid over verzoekers kennis van zijn regio weergeeft, betekent niet dat er geen onwetendheden of foutieve antwoorden zouden zijn gegeven. Integendeel uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker, niettegenstaande hij een beperkte kennis van het Chinees kan aantonen (gehoor p. 4-5), op diverse essentiële zaken geen of foutieve antwoorden gaf en onder meer niet weet wat een *hukou* of een *themdo* is (gehoor p. 7). De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als de negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Voorts kan niet worden ingezien waarom via kennissen of via internet of via handel niet enige (taal)kennis kan worden opgedaan van Chinese woorden zoals "*hemd, sokken, hoed of jeans of hoe je moet afpingelen op de markt*". Bovendien stelt verzoeker in het CGVS-verhoor dat hij "*geen enkel woord*" Chinees leest, noch spreekt en slechts nummers kent. Dit kan er bezwaarlijk op wijzen dat verzoeker tot zijn 19 jaar in China woonde.

3.4. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.4.1. Verzoeker legt volgende kopieën van documenten neer: een attest van de *Sherab Gatsel Lobling School* te Dharamsala d.d. 25 oktober 2012 met foto op naam van T. W. zoon van K. alias T., een "*Bewijs inschrijving vluchtelingenregister in Nepal*" met foto maar zonder vertaling, een verklaring van *Reception Center Dharamsala* van 25 oktober 2012 met foto op naam van T. W. zoon van K. alias T., een attest van het Bureau van Tibet Brussel op naam van T. W. zoon van K. alias T., waarbij wordt gesteld dat hij een Green Book heeft verkregen door zijn identiteit te vervalsen als D. R. en dat hij een nieuw Green Book kan verkrijgen indien hij zijn vals Green Book inlevert, een lidmaatschapskaart van een Indische *Welfare Society* d.d. 18 juli 2011 op naam van T. W. , zoon van T., verblijvende in Tibetan Colony in Delhi, een "*Chinees identiteitsdocument (voorkant en achterkant)*" zonder vertaling, een attest *Reception Center Dharamsala* op naam van R. D., dochter van L. T., beweerdelijk verzoekers moeder met foto, een "*Chinees identiteitsdocument moeder*" zonder vertaling en een foto "*genomen in Potala, Lhasa*".

3.4.2. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Wat het schoolattest van de *Sherab Gatsel Lobling School* te Dharamsala d.d. 25 oktober 2012 met foto op naam van T. W. zoon van "K. alias T." betreft, stelt de Raad vast dat dit tegenstrijdig is met het eerder voorgelegde attest van de *Sherab Gatsel Lobling School* te Dharamsala waarbij de naam van verzoekers vader "J." was. Ook wat betreft de verklaring van *Reception Center Dharamsala* van 25 oktober 2012 met foto op naam van T. W. zoon van "K. alias T.", dient te worden vastgesteld dat dit tegenstrijdig is met een eerdere verklaring van het *Reception Center Dharamsala* van 1 juni 2012 met foto op naam van T. W., zoon van "L. K."; derhalve is de authenticiteit van deze documenten niet aangetoond, noch de betrouwbaarheid van de erin vermelde gegevens. Daarenboven blijkt hieruit duidelijk dat verzoeker zijn documenten laat aanpassen om tegemoet te komen aan de bestreden beslissing, wat geenszins vermag zijn geloofwaardigheid te ondersteunen. Ook de

foto werd reeds eerder voorgelegd waar de Raad zich aansluit bij de overeenkomstige motieven in de bestreden beslissing.

3.4.3. Voor zover verzoeker documenten neerlegt, dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling van het beweerde "*Bewijs inschrijving vluchtelingenregister in Nepal*" (stuk 5) en de beweerde Chinese identiteitsdocumenten (stukken 9, 10 en 12), gezien niet kan worden vastgesteld op welke naam of identiteit deze documenten werden uitgereikt, noch wat de verdere inhoud van deze documenten betreft. Hoe dan ook documenten zijn slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Dienaangaande stelde de commissaris-generaal reeds terecht vast dat verzoeker twee verscheidene namen en geboortedata, drie verscheidene geboorteplaatsen en drie verscheidene namen van vaders voorlegde, zonder hiervoor een genoegzame verklaring te bieden. Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift zijn verklaringen, doch dit vermag niet de conclusies dienaangaande van de commissaris-generaal te wijzigen.

Derhalve is de bewijswaarde van het attest van het Bureau van Tibet Brussel op naam van T. W. zoon van K. alias T., waarbij wordt gesteld dat hij een Green Book heeft verkregen door zijn identiteit te vervalsen als D. R. en dat hij een nieuw Green Book kan verkrijgen indien hij zijn vals Green Book inlevert, de lidmaatschapskaart van een Indische Welfare Society d.d. 18 juli 2011 op naam van T. W. , zoon van T. , verblijvende in Tibetan Colony in Delhi, en het attest Reception Center Dharamsala op naam van R. D., dochter van L. T., beweerdelijk verzoekers moeder met foto, bij voorbaat gebrekkig, te meer omdat het attest van de vertegenwoordiging van de Dalai Lama in Brussel gebaseerd is op verzoekers eigen verklaringen en de werkkaart uit zijn aard niet vermag verzoekers identiteit te bewijzen.

3.5. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, moet er sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees of risico volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Deze vrees of dit risico moet zowel concreet, actueel en persoonlijk zijn als een objectieve grondoorzaak hebben. De verklaringen van de asielzoeker dienen dan ook coherent, consistent en geloofwaardig te zijn en te kaderen binnen de objectieve gegevens van een concrete situatie (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991, blz. 72). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

Indien de Raad niet ontkent dat de situatie van bepaalde etnische Tibetanen in Tibetaans China problematisch kan zijn, dan stelt dit de individuele asielzoeker nog niet vrij zijn individuele vervolgingsvrees of risico *in concreto* aan te tonen. Het louter aanhalen van een algemene, onpersoonlijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade, zoals verzoeker betracht met de verwijzing naar de ontwerp-resolutie van het Europees Parlement over de mensenrechtensituatie in Tibet, volstaat geenszins om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Verzoeker haalt geen enkele gegronde, concrete, persoonlijke, actuele vrees of reëel risico in China aan. Verzoeker verliet, althans volgens zijn verklaringen, Tibet in 2000 met zijn moeder na familiaal overleg omdat hij in India kon gaan studeren (gehoor p. 11). Verzoeker heeft ook volgens zijn eigen beweringen China verlaten om persoonlijke financiële en economische redenen. Verzoeker haalt verder enkel een tweedaagse opsluiting in India door de Indische autoriteiten aan, waarbij hij nadien geen verdere (gerechtelijke) problemen meer ondervond (vragenlijst 3.1). Hieruit kan geen vervolging, noch reëel risico op ernstige schade blijken.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde

elementen als voor de vluchtelingenstatus. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont afkomstig te zijn uit China en verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont, noch aannemelijk maakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in de Volksrepubliek China. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.1. Hoe dan ook kan zijn bewering dat hij niet terug kan naar Tibet omdat hij jaren in India woonde en daar beweerdelijk een audiëntie met de Dalai Lama heeft gehad, geen reëel risico op ernstige schade aannemelijk maken. Immers kan slechts worden herhaald dat verzoeker nalaat zijn identiteit eenduidig aan te tonen terwijl hij op de leeftijd toen hij beweerdelijk China verliet Chinese documenten had, en het redelijk is te veronderstellen dat ook de Tibetaanse autoriteiten in ballingschap zich steunen op authentieke documenten om bezoekers, migranten of vluchtelingen te registreren. De vaststelling dat verzoeker beweert nooit Chinese identiteitsdocumenten te hebben gehad, is strijdig met zijn verklaringen over het huwelijk en de echtscheiding van zijn ouders in China nu dit als zodanig ook geregistreerd is. Voorts, indien verzoekers verklaringen worden gevolgd dan leeft zijn vader nog in China zodat verzoeker niet toelicht waarom hij zijn registratie desgevallend niet kan activeren met de documenten van zijn vader en van zijn moeder. Verzoeker legt evenmin zijn moeders shenfenzheng neer. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK